

pravzaprav dobro samo, in kdor ju ceni in ljubi, ljubi eno izmed oblik najvišje vrednote, najvišjega v življenju sploh.

Grlici

Igo Gruden

Žena, ki od nje sem bil se ločil,
mi pustila je dve grlici v spomin.
Ko sem prvo noč brez nje prenočil
in v polsnu poslušal ure s stolpnih lin,
čul glasú «gru-gru» sem poln nemira,
ko da v dnu noči nekdo umira.

Dnevi so nad nami kakor stope,
brez nehanja nam ubijajo duhá:
grlici vzletavata pod strope
praznih sob in ko spustita se na tla,
on se vzboči in se ves pojoč ji klanja,
ona se smejí, pred njim beži kot sanja.

Mnogo ljubil sem in nič sovražil:
vse je kakor pesek šlo med prsti rok.
Sen edini, ki bi me utolažil,
kje si drobna hčerka, zlati moj otrok?
Ko na prsih grlico pestujem,
sem pri nji, ki daleč je na tujem.

Kje željé ste slave in sijaja?
Iz globin srcá želim si le — mirú.
Psi, ki me preganjate brez kraja,
O, da več ne slišim vašega glasú!
Sámo grlic naj «gru-gru» mi v noči poje,
ko ugasne brez sledú življenje moje.

Kulturno vprašanje naše vasi

Ivan Kosem

„Ognjišče zastoja Evrope in njenih proizvodjalnih sil je na njenih poljih in travnikih. Tehnična oprema in produktivnost industrijskih obratov je v silnem nesorazmerju s tehnično opremo in neproduktivnostjo poljedelskih obratov. Mogočnim tovarnam stoje nasproti ubožne kmetije, ki obratujejo še vedno tako, kakor v 18. stol...“

Kakor je ta ugotovitev V. Woytinskega v knjigi „Die Welt in Zahlen“, neznanstvena v pogledu ubožstva Evrope, je pa neizpodbitna glede nesorazmerja v